

for Resten, at Udvalget var gaaet ind paa den Regel, man har for Avancementsforhold, et Tillæg af 300 Kr. hvert fjerde Aar indtil 5,200 Kr., men Stigningen vil altsaa kun gaa til 4,400 Kr., og det maa vi ogsaa finde os i.

Saa komme vi til det vanskelige Spørgsmaal om university extension. Det er det eneste Spørgsmaal, hvor vi ikke have kunnet enes, og hvor jeg ikke kan akkviescere ved Flertallets Afgørelse. Jeg maa fastholde mit Forslag, men skal ikke komme vidtløftig ind derpaa. Det kan være meget rigtigt, hvad der blev sagt af den ærede Ordfører, at om de 2,000 Kr. staa det ene Sted eller det andet, har i og for sig ikke meget at sige, men Spørgsmaalet er, om det er praktisk rigtigt at sætte 8,000 Kr. det ene Sted og 2,000 Kr. det andet, om det er praktisk paa det nuværende Stadium at slaa fast, at der skal anvendes 2,000 Kr. til Lønning og Administration og 8,000 Kr. til Undervisningen. Ministeriet mener, at Sagen endnu ikke er i saa fast en Gænge, at man kan være sikker paa, at det vil passe, og vi have fundet det rigtigst, at begge Beløb endnu blive staaende samme Sted. Jeg har gjort den Indrømmelse at flytte Forslaget fra § 26 til § 21 og dermed antydte, at det er en fast Understøttelse og desuden forhøjet Bidraget, saa at Ministeriet har vist Komiteen megen Velvillie, men dette at opføre 2,000 Kr. paa Universitetets Budget er upraktisk, for det første fordi det i det hele taget er upraktisk at skille de 2,000 Kr. fra de 8,000 Kr., og dernæst fordi det er urationelt, thi det er kun Navnet, denne Undervisning har tilfælles med Universitetet. Den passer ikke ganske til den engelske university extension, og det er jo ingenlunde saaledes, at det kun er Universitetslærere, der have skabt Sagen og have at gøre dermed. Det er et Oplysningsværk, som kun til Dels ledes af Universitetsprofessorer, men den ene Villighed er den anden værd, og jeg skal derfor gerne aabent sige, at hvis det kun kom an paa mig, skulde jeg ikke gøre mig haard, men finde mig i det, som Udvalget ønsker, men Sagen er den, at Konsistorium ikke vil have denne Bevilling og det Ansvar, der ligger i den. Den ærede Ordfører har ganske misforstaaet Sagen, naar han troede, at det var en Slags Foragt eller Sky for det folkelige, at man ikke vilde gaa ind derpaa. Man omfatter Sagen med lige saa stor Interesse som jeg, men det gælder maaske om Konsistorium, som det gælder om mig, at vi ikke ere ganske sikre — det

er jo ret naturligt, naar man er konservativt anlagt — paa, at det alt sammen er, som det skal være. Derfor ønsker man vel, at Sagen skal fremmes, og at der skal ydes Penge dertil, men selv at tage det forøgede Ansvar for Pengenes Udgivelse, kan der dog være nogen Mening i, at man helst vil være fri for. Det vil en stor Del af Professorerne ogsaa, indtil de se, hvorledes Sagen ordner sig. Jeg maa derfor fastholde mit Standpunkt. — Der er dernæst Mindretalsforslaget Nr. 95 om 8,000 Kr. til Aftenskoler og Forslaget Nr. 106 om 4,000 Kr. til Børneasylor. Forslagene ere stillede saa sent, at jeg ikke har kunnet faa Lejlighed til at konferere med Finansministeren om dem, og allerede af denne Grund kan jeg ikke tiltræde dem. De forekomme mig ogsaa at være noget uforberedte. Man ved ikke, hvilke Aftenskoler og Asyler det er. Tanken er meget smuk og god, men hvad Aftenskoler angaar her i Kjøbenhavn, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at med Hensyn til teknisk Udvikling, Udvikling i Retning af Kundskaber og Færdigheder i al Almindelighed er der i Kjøbenhavn og Købstæderne ikke saa meget tilbage at gøre. Skulde jeg faa Lov til at udtale, hvad man mere trænger til, vil jeg sige, at det var gode Højskoler i Kjøbenhavn og de større Byer. — Der er dernæst nogle Bevillinger til Blindeinstituttet. Jeg vil gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at der fra Ministeriets Side er begaaet en Fejltagelse ved den Sag, som angaar Økonom Agerskov og de 400 Kr., som er sikret ham som Erstatning for hans Fratræden. Det skulde have været formet paa den Maade, at det blev klart, at det ogsaa gælder hans eventuelle Enke. Jeg haaber, at Sagen kan ordnes ved, at jeg siger dette, og at dette bliver tiltraadt af Ordføreren, saa at der ikke for Fremtiden skal være nogen Tvivl derom. — Jeg udtaler min Anerkendelse af Bevillingen paa de 300 Kr. til Udarbejdelsen af Planer til Forberedelsesskolen paa Refsnæs for Blindeinstituttet. Jeg er glad for, at den er given. Jeg vil selvfølgelig ikke i fjerneste Maade anse Udvalget pligtigt til at gaa ind paa de Tegninger og Overslag, som til sin Tid maatte fremkomme. De forskellige Tilskud til Børnehjemmene ere jo reducerede noget, dog ikke mere end, at de vedkommende Hjem med Glæde maa tage imod dem og takke for dem. Jeg er lidt ked af, at man ikke har kunnet enes om at give de 2,000 Kr. til Himmelberggaarden, som ganske sikkert trænger til dem. Jeg forstaaer godt, at Sagen er kom-